

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Eftergivelse m. v. af Kommuneskatter for Skatteaaret 1918—19.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 265; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 941).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stilled^e Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kragh): I Udvalget har der været ført en Forhandling af almindelig Karakter om de kommunale Myndigheders Skatteeftergivelsesret og de Former, hvorunder denne praktiseres, og i et Samraad med Ministeren har man drøftet denne Praksis for en enkelt Kommunes Vedkommende. Men der har været Enighed om, at man ikke ved denne midlertidige Lov skulde søge udvirket en Forandring i den Maade, hvorpaa de kommunale Bestyrelses sædvanemæssige Ret paa dette Omraade hidtil har været benyttet. Ved Lovforslagets § 1 sker der jo en Tilføjelse til det Myndighedsomraade, som de kommunale Bestyrelser her har, og man er fra alle Sider i Udvalget enedes om at anbefale, at denne Udvidelse skal være gældende ogsaa i Skatteaaret 1918—19. Samtlige Medlemmer af Udvalget er derfor enige om Lovforslagets § 1.

Dette er derimod ikke Tilfældet, forsaavidt angaar Lovforslagets § 2. Ved denne Paragraf, som jo er blevet indsat ved Behandlingen i det høje Folketing, vil der efter Flertallets Mening ske et dybt Indgreb i de hidtil gældende skattetekniske Principper og i den til Skatteydelsen hidtil knyttede Ret; og paa Flertallets Vegne ønsker jeg at udtale, at man ikke finder et saadant Indgreb fornødent, heller ikke for, at Loven skal virke efter sin Hensigt for Skatteaaret 1918—19. Hensigten er den, at man efter Vedtagelsen af dette Lovforslag kan fritage saadanne Skatteydere, som ganske særlig trykkes af den paalignede Skat, for at betale den, uden at det faar Skatterestancens Virkninger. Der foreligger ingen Oplysning for Rigsdagen om, hvilken Betydning Loven af 20. Marts 1918, som vi altsaa her skulde forny, har haft rundt om i Kommunerne. Somme har

ment, at denne Betydning maaske har været forholdsvis ringe; andre har set anderledes paa det, og det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup), som ved Lovforslagets første Behandling var Ordfører for det radikale Venstre, fremsatte her i Tinget den Udtalelse, at han mente at vide, at Loven i mange Kommuner har haft stor Betydning og har udrettet meget godt. Det er jo muligt; jeg vil haabe, at det har været Tilfældet, og jeg mener i Overensstemmelse med Flertallets Opfattelse, at dette — da de Forhold, som nødvendiggjorde Loven af 20. Marts, maa erkendes vedvarende at være til Stede — ogsaa bør kunne blive Tilfældet for Skatteaaret 1918—19. Flertallet har derfor samlet sig om Ønsket om at bevare Loven i den Skikkelse, som den hidtil har haft, altsaa uden den af Folketinget tilføjede § 2, og har derfor stillet et dertil sigtende Ændringsforslag, gaaende ud paa, at § 2 gaar ud. Jeg skal tillade mig paa Flertallets Vegne at anbefale det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag.

Vejstrup: Den Uenighed, som viste sig under Lovforslagets første Behandling, har jo fortsat sig ogsaa under Udvalgets Arbejde og har, som ærede Medlemmer vil se af Betænkningen, resulteret i, at Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, som det allerede kunde forudses under Sagens første Behandling. Jeg finder ingen Anledning til paa det nuværende Tidspunkt at optage en Debat med det ærede Medlem, der talte som Ordfører (Kragh), med Hensyn til de Spørgsmaal, som ligger os imellem; den Debat havde vi jo ved første Behandling. Jeg vil blot sige til den ærede Ordfører, at naar han udtaler, at § 2 vilde være et dybt Indgreb i de skattetekniske Principper, saa har Forholdet under Krigssituationen jo været det, at man i og for sig ikke har holdt paa Principperne, men har gjort den simple Ting, at man har taget Forholdene, som de praktisk laa og maatte ligge, i Kraft af den Situation, der forelaa; men man har i Virkeligheden ikke bygget sin Skattelovgivning i al Almindelighed paa disse eller hine Principper. Tværtimod er man i mange Tilfælde vejet bort fra Principper, hvad man ikke vilde have gjort under normale Forhold. Vi ser det fra vor Side fremdeles saaledes, at det vilde være ønskeligt, at de Kommuner, der havde Lyst dertil, fik Lov til at lægge Beskatningen paa Grundlag af Bestemmelsen i § 2. Jeg skal anbefale, at man stemmer for Forslaget i den Skikkelse, i hvilken det er fremkommet fra Folketinget.